

Parasha Nitsawim - 'Staan voor' - 5785
Torah; Deuteronomium 29:9 – 31:30
Haftarah; Jesaja 61:10 – 63:9
Brit Chadasha; Matteüs 13:24-30.

Wat een belangrijke Parasha deze week, want; *“Jullie staan,”* zegt Moshè, *“allen voor de Eeuwige, jullie G'd, om de stap te zetten tot het Verbond met de Eeuwige, jullie G'd... met alle vreemdelingen...maar ook met degenen die hier niet bij zijn.”* Vervolgens

- brengt Moshè de verboden van afgoderij in herinnering
- hij voorziet dat er een tijd komt dat het volk verbannen zal worden
- maar belooft dat de Ene hen uiteindelijk zal doen terugkeren
- **dan verheft hij zijn stem en smeekt het volk “om G'd lief te hebben en zijn mitswot/geboden na te leven.”**

Alle generaties zijn van koninklijken bloede.

Nadat we aan het einde van Ki Tavo de Tochaga – de strafredenen hebben gehoord, begint Nitsavim op geruststellende toon.

Ze staan allen voor G'd en beginnen weer aan een nieuw verbond, dat niet alleen vernieuwd wordt met de huidige generatie, maar ook met allen die (nog) niet aanwezig zijn.

Moshè liet de *neshamot*, de zielen van alle toekomstige generaties beloven dat ook zij de Torah zouden naleven.

Zoals de commentaren hebben opgemerkt kan de zin *'degenen die er niet bij zijn'* niet slaan op de op dat moment levende Israëlieten die er toevallig niet bij waren.

Vanaf die dag vallen alle joden onder het verbond, tot op de dag van vandaag.

Zoals de Talmoed zegt; *'We vallen allemaal onder moeshba ve'omed me'har Sinai' – 'de eed die bij de Sinai gezworen is'.*

Dat is de achtergrond van een van de meest fundamentele feiten over het jodendom.

Er zijn verplichtingen die we met onze geboorte meekrijgen.

Het klassieke voorbeeld is een kroonprins.

Dat brengt verplichtingen mee en een leven van dienstbaarheid aan anderen.

Het is mogelijk om deze plichten te verwaarlozen. In extreme gevallen kan een koning zelfs aftreden.

Maar niemand kiest ervoor om van koninklijken bloede te zijn.

Dat is een lot en bestemming die je met je geboorte meekrijgt.

Het volk waarvan G'd zelf had gezegd *'Israël is mijn zoon, mijn eerstgeboren zoon'* (Ex. 4:22) weet dat het van koninklijken bloede is.

Dat kan een privilege zijn, maar ook een last en het is hoogstwaarschijnlijk beide.

“We zijn onderdeel van een verhaal dat lang voor onze geboorte begonnen is en lang na onze dood zal doorgaan en de vraag van ons allen is; zetten wij het verhaal voort?

De hoop van honderd generaties voorouders is gevestigd op onze bereidheid om dat te doen.

Diep in ons collectieve geheugen blijven Moshè's woorden doorklinken; *'Niet alleen met u sluit Ik dit verbond, maar ook met degenen die niet bij u zijn.’* (J. Sacks)

Een gedachte over de actuele gang van zaken.

Er is veel gedacht en geschreven over het ontstaan van Israël als Joodse staat.

Tegenwoordig krijgen velen de Joodse identiteit toegeschreven, terwijl diegenen zich tegen de staat Israël en hun verdedigende daden keren, wellicht 'verzwagerde joden' zijn.*1

Een Midrash zegt dat toen Esau oud was geworden, hij zijn kleinzoon Amalek bij zich riep en zei: *“Ik ben er niet in geslaagd Ja'aqov te doden. Nu vertrouw ik aan jou en je nakomelingen de belangrijke opdracht toe om Ja'aqovs nakomelingen, het Joodse volk te doden. Voer deze opdracht uit en wees meedogenloos en toon geen genade.”*

Toen Ezau in het gebergte Seïr kwam wonen, versloeg hij de Horieten; hij leefde immers van zijn zwaard. (Gen. 27:40) Hij voerde oorlog tegen Israël en Judah.*2

Van Ezau zijn nakomelingen wordt gezegd dat ze zich sluipenderwijs nestelden in het koninkrijk van Edom. En zo ging de verwevenheid van Edom naar Babel en Egypte. En verder...

Van 'Ezau' wordt ook gezegd dat hij zonder wapens komt, maar zich verzwagerd met andere volken. Lees de zegen van Jitschaq aan Ezau nogmaals; "*Van je zwaard zul je leven en je broer zul je dienen. Maar als je aan de macht komt, zul je zijn juk van je nek afrukken.*"

Het valt daarom ook te verwachten dat een Edomiet de antichrist zal zijn, in elk geval van karakter en intenties. Dit is een profetisch vergezicht dat reikt tot in onze tijd.

Maar in de zegen van Jitschaq aan Ezau ontbreekt de Naam van de Eeuwige!

Daarom zal er een omkering komen in de machtsverhoudingen – Jes. 34; Mal.1:3 en Rom 9:13 – want Esau is op de tweede plaats gekomen en "*De bevrijders zullen de Tzion opgaan en regeren over het bergland van Esau en aan de Eeuwige zal het koningschap toebehoren.*" Obadja :21!

De gedachte; dat Edomieten zich verzwagerden met de Israëlieten en daarmee met de Joden en dat men niet meer kan onderscheiden wie nu bij G'ds volk hoort.

Het onkruid tussen de tarwe.

Het Hebreeuwse woord voor gelijkenis of parabel is *mashal*.

De *meshaleim* maken meestal deel uit van een stuk interpretatie van de Hebreeuwse Bijbel.

Jeshûa gebruikte zeer veel gelijkenissen om zijn gehoor de geheimen van het koninkrijk van G'd uit te leggen. (tussen de 30 en 50, afhankelijk hoe men een *mashal* definieert)

In de Brit lezing betekent het Griekse *tzizanian* niet zozeer onkruid maar 'valse tarwe'.*3

Soms ook vertaald met '*raaigras*', dat zo sterk de grond uitput dat het de tarwe verdringt.

De oudste raaigrassoort heet '*dolik*' en dat werd gerekend tot een gevaarlijk en giftig onkruid.

In de Naardense Bijbel wordt het '*ratelgras*' genoemd omdat *tzizanian* een *onomatopee**4 lijkt;

het klinkt als dik gras (met veel zaadkorrels) dat sist, slistert en kleppert als een kleine ratel.

Het is niet voedselrijk maar eerder een gras met 'veel geschreeuw en weinig wol'.

Echter dat het niet uitgetrokken wordt, heeft te maken dat de wortelstelsels met elkaar zijn vergroeid.

Dat het krachteloos is en onnuttig zie je pas bij de oogst, daar kom je pas achter als alles volgroeid is.

Wat vruchtbaar en krachtig is, zal de mensenzoon in de voleinding van deze wereld, in de oogsttijd, duidelijk maken als '*het graan bijeen wordt gebracht in mijn schuur.*' (Matt. 13:30)

Een ander treffend beeld is dat de zware aren de tarwe doen buigen en de dolik met zijn lichte aren rechtop blijft staan! **Nitsaviem; weet voor wie u staat! En buig voor de Eeuwige!**

En dat geldt ook voor '*de vreemdeling, houthakkers en waterputters*', die door Jeshûa door één geest de toegang hebben tot de Vader. (Ef. 2:19-22; 4:1-7)

Edom en Amalek staan voor antisemitisme.

Zo zijn we in een omweg bij de Haferah lezing uit Jesaja 63:1-9 gekomen.

"*Wie is het die uit Edom komt, uit Botsra, in purper gekleed, met praal getooid, die zich groots en machtig verheft? Ik ben het die in gerechtigheid spreekt en bij machte is te redden.*"

Hij heeft de perskuip getreden – een klassiek beeld van oordeel; Joël13; Openb.19:15 – en Hij zal de liefde van de Eeuwige gedenken en de goedheid die Hij het volk Israël bewees (7) want Hij zei;

"*Natuurlijk, het is Mijn volk! Mijn kinderen zijn te vertrouwen.*" (8)

"*In al hun benauwdheid was Hij benauwd; zij werden gered door de malach panav hoshiam/engel van Zijn aangezicht en door Zijn liefde en genade heeft Hij hen bevrijdt.*" (9)

En zullen voor altijd '*de verlost van de Eeuwige worden genoemd.*' (Jes.62:12)

Fêdde.

Bronnen; de Studie Bijbel, J. Sacks – Deuteronomium, blz. 231-235; Boek 'Ezau, hij is Edom' – de verborgen strijd om het Koninkrijk – Anco v Moolenbroek *1; Cristipedia en mijn eigen gedachten.

*2 Edom in oorlog; 2 Sam.8:14,9:25; 2 Kon. 8:20-22; 2 Kron. 21:8-10; 25:11,12 en 28:17.

*3 Onkruid is een vertaling van het Griekse '*tzizani -tzizanian*'. Dit was dolik die tot de grassenfamilie behoort. In de Franse taal heeft '*tzizanie*' de betekenis van 'tweedracht, chaos, ruzie'. (Wikipedia)

*4 Een *onomatopee* is een woord dat klanken nabootst of suggereert die iets maken of beschrijven zoals 'koekoek' voor een vogelroep of 'vroem' voor een auto.

Hoe Jes.63:9 te lezen? A.F. Troost doet een poging in zijn boek 'Engel naast God'.